

MERDEKA

Nr 44 - april 2010

ÖSTTIMOR

Information

Rättegången om attackerna mot presidenten och premiärministern den 11 februari 2008 - upp till 16 års fängelse, älskarinnan frikänd

Rättegången i Dili mot 28 inblandade i de två attackerna som, med avbrott, pågick sedan den 12 juli 2009, avslutades den 3 mars. 24 av de inblandade rebellsoldaterna dömdes till fängelse, som längst 16 år. Angelita Pires, australisk medborgare och den dödade rebelledaren Alfredo Reinados älskarinna, av vissa misstänkt för att ha anstiftat attackerna, frikändes helt. Men domen ger upphov till en mängd frågor om vad som egentligen hände den 11 februari 2008.

Efter en sju och en halv månad lång rättegång i Dilis distriktsdomstol dömdes den 3 mars 24 rebeller till upp till 16 års fängelse för attackerna mot president José Ramos-Horta och premiärminister Xanana Gusmão den

11 februari 2008. Domstolen frikände dock Angelita Pires. åklagarens bevis för att hon var det "indirekta upphovet" till mordförsöken bedömdes som otillräckliga.

Domarna väcker dock fler frågor än de besvarar. De tre domarna sade efter fem månaders förhandlingar att Marcelo Caetano, som anklagats för att ha sårat presidenten med två skott och pekats ut av flera vittnen, inte kan ha skjutit dem.

Därmed godtogs bevisen från den federala australiska polisen (AFP), som undersökt kulresterna som opererades ut ur president Ramos-Horta i Darwin, för att kulorna inte kom från Caetanos automatvapen.

I början av februari synade domarna, försvarsadvokaterna och åklagarna tillsammans med Timorfödda Angelita Pires och tre andra platsen där presidenten blev

Fortsättning på sidan 5

**Nyheter från Östtimor,
Västpapua, Aceh och Indonesien**

Merdeka & ÖsttimorInformation

Rättegången om attackerna mot presidenten och premiärministern den 11 februari 2008 - upp till 16 års fängelse, älskarinnan frikänd	1
Redaktören har ordet	3
Budgeten 2010	3
FN-mandatet i Östtimor förlängs	4
Grundstenen för Hera-kraftverket lagd	6
Rättsprocess mot guldgruvan Freeport	6
Film om "Balibo five" förbjuds i Indonesien	7
Religiös intolerans i Indonesien	7
Omfattande korruption i Indonesien	9
Förbjudna böcker	9
Kelly Kwaliks död	10
"Acehs önskade fredspresent"	11
Kvinnorna och generalerna	11
Inbjudan till årsmöten	12

A 2010-04-01

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Ickekommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> eller skicka ett brev till Creative Commons, 171 Second Street, Suite 300, San Francisco, California, 94105, USA. Material som publiceras i Merdeka & ÖsttimorInformation kan också publiceras i <http://www.globalarkivet.se>.

Prenumeration 125 kronor för 4 nummer
Lösnummer 35 kronor
Östtimorkommittén
c/o Pollák
Wiboms v 12, 2 tr
171 60 SOLNA
Tel 08-27 24 27
epost pren@osttimorkommitten.se
Plusgiro 1 81 92-5

Merdeka & ÖsttimorInformation

Ansvarig utgivare:
Gabriel Jonsson

Redaktör:
Gabriel Jonsson

Redaktionsadress:
Gabriel Jonsson
Råsundavägen 24, 2 tr
169 67 SOLNA
redaktor@osttimorkommitten.se
Tel 08-33 62 47

Layout:
Östtimorkommittén

Adresser:
Föreningen ett Fritt Papua
c/o Jonsson
Råsundavägen 24, 2 tr
169 67 SOLNA
Plusgiro 4 19 12 84-1

Östtimorkommittén
c/o Jonsson
Råsundavägen 24, 2 tr
169 67 SOLNA
Plusgiro 1 81 92-5

Tryck:
Daus Tryck & Media AB

ISSN Nr: 1402-2559

Annonspriser på begäran

Redaktören har ordet

Det har nu gått drygt två år sedan attackerna mot president José Ramos-Horta och premiärminister Xanana Gusmão. Detta nummers längsta artikel behandlar rättegången om attackerna den 11 februari 2008. Den avslutades den 3 mars med att 24 av de 28 rebell-soldaterna inblandade dömdes till fängelse, som längst 16 år. Domarna väcker dock fler frågor än vad de besvarar och frågan är om vi någonsin får veta vad som verkligen låg bakom de två incidenterna. Oklarhet råder bland annat angående vem som sköt Horta två gånger i ryggen. Det är med tanke på incidentens art inte säkert att presidentens, premiärministerns och brottsplatsutredarnas medverkan i rättegången hade bidragit till att ge en klarare bild av vad som kan sägas vara den mörkaste incidenten i Östtimor sedan självständigheten 2002.

En annan händelse vi skriver om är att FN-mandatet i Östtimor den 26 februari förlängdes för ytterligare ett år och med nuvarande omfattning intakt. Inför diskussionen i säkerhetsrådet hade FN-chefen Ban Ki-moon lagt fram en rapport om utvecklingen i landet sedan september, som får mer utrymme i artikeln än själva beslutet. Rapporten ger en god bild av läget i Östtimor på olika områden, men kritiserades för att bland annat inte alls ha nämnt den indonesiska ockupationen 1975-1999. Man får hoppas att FN kan fortsätta att bidra till att skapa stabilitet i Östtimor. FN:s roll måste emellertid kompletteras av egna insatser för att utveckla landet och därigenom skapa stabilitet. Ett orosmoment på sikt, om nu uppgiften är riktig, är att olje- och gastillgångarna kan ta slut inom mindre än 15 år. Det vore ytterst olyckligt om Östtimor inom så pass kort tid skulle gå miste om sin absolut viktigaste inkomstkälla. Att finna något lika inkomstbringande alternativ torde vara mycket svårt.

Vi tar också upp förbudet mot att vid den inter-

nationella filmfestivalen i Jakarta i december visa filmen "Balibo" som handlar om mordet på fem journalister i denna stad den 16 oktober 1975, alltså kort tid före invasionen av Östtimor den 7 december. Censurmyndigheterna tog beslutet, som regeringen försvarade, med motiveringen att filmen var "negativ propaganda". Beslutet har kritiserats av aktivister och väckte bara mer nyfikenhet om denna så omdiskuterade händelse. Vi skriver även om ett kraftverksbygge i Östtimor medan artiklarna om Indonesien handlar om religiös intolerans, korruption och förbjudna böcker. Det kan knappast ha undgått någon läsare att medierna nästan inte alls har uppmärksammat den indonesiska övärlden under de senaste månaderna och därför vill vi göra Er uppmärksamma på att SvT kommer att visa dokumentärfilmaren Maj Wechselmanns nya film *Kvinnorna och generalerna* som bland annat tar upp händelserna 1965 som ledde till att general Suharto tog makten.

När det gäller Västpapua skriver vi om att Kelly Kwalik en av ledarna för befrielseorganisationen OPM, dödades av indonesisk polis i september. Händelsen visar klart och tydligt att läget i området är oförändrat. Freden består i Aceh, men oroväckande är att regionparlamentet i september antog sharialagar som innebär stening till döds för äktenskapsbrott och 100 piskrapp för homosexuella handlingar. Eftersom guvernören vägrar att underteckna lagarna har de dock ännu ej trätt i kraft. Det vore med tanke på att Aceh ofta nämns som ett framgångsrikt exempel på att freden håller i ett tidigare konfliktområde verkligen beklagligt om lagarna också skulle träda i kraft. Till sist vill jag hälsa alla läsare välkomna till Östtimorkommitténs årsmöte den 14 april kl 19 som följs av en presentation om Sveriges nya samarbetsprogram med Östtimor.

Gabriel Jonsson

Budgeten 2010

Hur ska det gå för Östtimor? Det är en fråga som Larry Teo från Singaporetidningen The Straits Times ställer sig efter ett besök i landet. Du kan läsa en översättning av hans hela artikel på vår webbplats som en notis från den 19 januari.

Ska Östtimor bli ytterligare en turboladdad sydostasiatisk ekonomi i vardande?

Eller bli fångat i södra Stilla havets dåsighet?

Eller en latinsk kvarleva med lika tycke för påven och Che Guevaras likar?

Östtimor kan bli ett av dessa eller allt på en gång.

Besvarar 2010-års budget frågorna?

Den 17 november 2009 började behandlingen av regeringens förslag till statsbudget för år 2010. Det finns ett omfattande material runt förslaget och det är inte möjligt att översätta mer än en bråkdel av detta. Ur Gusmãos tal i parlamentet vid presentationen av budgetförslaget har vi bara tagit några få citat och siffror.

"Adjö konflikt, välkommen utveckling! Det är vårt motto, särskilt i ett år, när vi firar ett av de viktigaste datumen i vår senare historia - ögonblicket när vi, i en anda av sammanhållning, solidaritet och mod, röstade för att vår nation skulle bli självständig." ...

Fortsättning på sidan 10

FN-mandatet i Östtimor förlängs

Den 12 februari lade FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon fram sin rapport om United Nations Integrated Mission in Timor-Leste (UNMIT) för perioden 24/9 2009-20/1 2010. Det gjorde han på grundval av säkerhetsrådets resolution 2009 som förlängde FN-mandatet i Östtimor till den 26 februari 2010. I rapporten varnar han för att många av de underliggande orsakerna till den politiska krisen 2006 såsom spänningar inom den politiska eliten, fattigdom, arbetslöshet och oklara ägandelagar består och kan förväntas göra det till 2012 (som är slutåret för de förslag rapporten innehåller).

Institutionerna som ansvarar för säkerhet och rättsväsende är svaga. Lokalvalen som hölls i oktober 2009 betraktas som en ”demokratisk milstolpe” eftersom det är lokala ledare som löser de lokala frågor som är de viktigaste för Östtimors befolkning. Rapporten lyfter fram svårigheterna att skipa rättvisa för brott mot de mänskliga rättigheterna, något som underminerar förtroendet för lagen. Generalsekreteraren rekommenderar att mandatet förlängs med 12 månader och Östtimors regering vill att FN-närvaron består. Säkerhetsrådet antog den 26 februari enhälligt en resolution som förlänger FN-mandatet för ytterligare ett år och med nuvarande omfattning intakt. Resolutionen uppmanar alla politiska partier i Östtimor ”att fortsätta arbeta tillsammans och föra en politisk dialog samt konsolidera fred, demokrati, lag och ordning, uthållig social och ekonomisk utveckling, bättre skydd för mänskliga rättigheter samt nationell försoning”.

Fem avsnitt

Rapporten är indelad i avsnitten *Introduction, Political and security developments since September 2009, Technical assessment mission, Financial aspects* och *Observations and Recommendations*. I det andra avsnittet framhålls att den politiska utvecklingen överlag har varit stabil. Det framkommer att de politiska partierna respekterade demokratiska processer i samband med omröstningen i parlamentet den 12 oktober om hur regeringen hade skött utlämningen av den tidigare milisledaren Maternus Bere (som rapporterades i Merdeka, nr. 43).

Avsnitt tre är rapportens längsta och innehåller underavdelningar om säkerhetsläget, juridiska förhållanden och människorättsfrågor, demokratiskt styre, socio-ekonomisk utveckling, media, genusfrågor samt säkerhet för FN-personalen. Uppgifterna i avsnittet kommer huvudsakligen från ett besök av en ”Technical assessment mission” den 10-17 januari i år. Det råder konsensus inom UNMIT om att bibehålla stödet till 2012. Många inom den utländska personalen i Östtimor menar att bemanningen kan reduceras framöver. En nedtrappning av den internationella truppnärvaron inleddes 2009 och ska fortsätta under 2010.

Sedan 2006 har läget i Dili blivit mera normalt. Statens institutioner stod emot attackerna mot premiär-

minister Xanana Gusmão och president José Ramos Horta år 2008. Förtroendet för rättsväsendet är dåligt och uppfattningen är att straffrihet råder. Poliskåren omfattade i januari 3.155 man av planerade 3.172, en nivå som anses vara tillräcklig. Samtidigt fanns det 1.532 FN-poliser. Den inhemska polisens kompetensnivå är bristfällig. Antalet brott mot de mänskliga rättigheterna utförda av säkerhetsstyrkorna minskade 2009 jämfört med 2008, men överdrivet bruk av våld väcker oro. Våld mot kvinnor och barn är utbrett. Mer än en tredjedel av alla fall som tas upp i det formella rättsväsendet beräknas gälla våld mot kvinnor.

Parlamentet har anordnat offentliga seminarier om bland annat lokalstyre och korruption. En anti-korruptionskommitté bildades i maj 2009. Sedan 2007 har regeringen alltmer använt sig av lokala medier för att informera befolkningen om sin politik. Civilsamhället är ännu alltför svagt för att kunna påverka den politiska beslutsprocessen.

Under 2009 utbildades 9.000 lärare och hälsovården förbättrades, bland annat genom åtgärder för att förbättra vaccination och näringsintag. Fler människor blev inkluderade i program för att höja sysselsättningen. Många utmaningar återstår att möta, däribland landsbygdsutveckling, hälsovård och utbildning. Mer än halva befolkningen är illiterat. Mediasektorn står utöver de institutionella och legala utmaningarna inför frågan hur de mänskliga, finansiella och teknologiska resurserna ska säkerställas. De flesta människor vill mottaga information på tetum men regeringsbudgeten avsätter inte mycket medel för att förvandla tetum till ett skriftspråk.

Kvinnor erhöll 29% av mandatet i parlamentsvalet 2007 och tre ministerposter – finans- och justitiedepartementen samt ”Social Solidarity”. I lokalvalen 2009 valdes bara elva kvinnor till distriktsöverhuvuden bland de 442 poster som stod på spel. En orsak var den mansdominerade kulturen. En uppgift framöver blir att garantera kvinnorna deras rättigheter.

Östtimor är nu ett säkrare och stabilare land än för tre år sedan, men det finns ändå risk för våldsbrott som skulle kunna hota FN-personalens säkerhet i Dili och i distrikten. För att säkerheten ska garanteras är FN fortfarande beroende av utländska trupper.

Budgeten för UNMIT uppgår till 206 miljoner dollar för perioden 2009-07-01--2010-06-30. I avslutningen betonas att institutionerna är svaga och att det gäller att utveckla demokratiska institutioner och processer som är kapabla att bemöta landets problem utan att ta till våld. Från FN-håll bedöms ett tillbakadragande ej vara aktuellt nu. Det sägs att en plan ska utarbetas för att minska närvaron till år 2012.

Kritik från La’o Hamutuk

Organisationen La’o Hamutuk (”Gå tillsammans”) som

sedan 2000 bevakar FN-missionen i Östtimor skickade den 22 februari ett brev riktat till säkerhetsrådet (ett brev skickades även den 29 oktober 2009). I årets brev påpekas att FN-chefens rapport inte innehåller någonting alls om Indonesiens ockupation av Östtimor 1975-1999. Många av problemen inom poliskåren beror på beslut tagna av FN-missionen under åren 2000-2004. Och FN-insatsen har sin grund i den indonesiska invasionen och omvärldens oförmåga att genomföra resolutioner antagna av säkerhetsrådet och generalförsamlingen. I

övrigt nämner brevet omvärldens plikt att häva immuniteten för brott mot mänskligheten och andra allvarliga övergrepp som begicks under ockupationen, behovet av att upprätthålla lag och ordning, betydelsen av att skapa en jämlik ekonomisk utveckling och hot mot det demokratiska systemet. Det framkommer att olje- och gasintäkterna svarar för 98% av landets inkomster och att tillgångarna kan ta slut inom mindre än 15 år.

Gabriel Jonsson

Fortsättnings från sidan 1

skottskadad.

En av presidentens tidigare vakter sade till domarna att Reinado och andra män kom till områdets grindar i två bilar. Han sade att de siktade på hans huvud med ett gevär och avvärjade honom.

Bara några timmar före avkunnandet av domen i en fullsatt rättsal sade Ramos-Horta, att det inte fanns några tvivel på att Caetano var skytten, trots att han tidigare sagt motsatsen. Ramos-Horta sade att han haft en "flashback" och att Caetano under tårar erkänt och bett om förlåtelse samt sagt att han inte hade för avsikt att döda honom. Men domarna godtog Caetanos betydande att han var oskyldig.

Lite om bakgrunden

Den 10 februari 2008 var Alfredo Reinado - Pires partner och tidigare militärpolischef efterlyst för mord och vapenförseelser i samband med sina myteriaktiviteter 2006 - tillsammans med sina anhängare, ex-soldater, i västra Östtimor. Reinado träffade Pires kort på kvällen och hade också längre diskussioner med representanter för Movement for National Unity and Justice (MUNJ). MUNJ hade tidigare fungerat som den officiella länken till Ramos-Horta, organiserat möten mellan Reinado och presidenten om villkoren för Reinados kapitulation och en amnesti från presidenten. Under natten körde Reinado och hans tungt beväpnade män i flera timmar i två fordon till Dili.

Ex-soldaten Gastao Salsinha ledde en grupp mot premiärminister Gusmãos hus; Reinado ledde en annan till Ramos-Hortas.

Domslutet

Domarna sade att alla nio rebeller som begett sig till presidentens hus, också Caetano, "agerat i samförstånd och samarbete" för att döda Ramos-Horta, för vilket Caetano fick 16 års fängelse. Men de sade att det inte var känt vem som avlossade skotten, som nästan dödade honom.

Gömt i det långa domslutet är domarnas konstaterande att den officiella versionen av hur rebelledaren, Alfredo Reinado, och en av hans följeslagare, Leopoldino Eposto, dödades vid presidentens hus inte stämmer. De säger att grundat på bevisen Francisco Marcal, en säkerhetsvakt hos presidenten, inte dödade de två

männen från håll, den förre på ett avstånd av 30 till 40 meter och den senare från 15 till 20 meter, så som han hade hävdad.

Regeringsministrar hävdar fortfarande att det var så det gick till, men domstolen hade fått höra att AFP:s ballistiska prov visade att Reinado och Eposto sköts med två olika vapen.

Obduktionen visade att skotten avlossats på nära håll, kanske 10 cm, vilket antyder en avrättning. Inget av de använda vapnen var det som Marcal vittnade att han haft enligt den federala australiska polisens ballistiska undersökning. Den kunde dock inte fastställa vilken sorts skjutvapen som användes för att skjuta och därmed döda Reinado.

Domstolen dömde alla rebeller, som kommit fullt beväpnade till presidentens hus, till 16 års fängelse. De dömde också en andra grupp på elva rebeller som lagt sig i bakhåll för premiärminister Xanana Gusmão samma dag. De fick i genomsnitt 11 års fängelse.

Caetanos och 12 andra rebellers försvarare kommer att överklaga domarna.

Det okända

Vem sköt José Ramos-Horta två gånger i ryggen?

Domstolen fann att Marcelo Caetano, rebellen anklagad för att ha avlossat skotten, inte gjorde det.

Vem sköt Alfredo Reinado och Leopoldino Eposto?

Domstolen konstaterade att vakten Francisco Marcal inte avlossade dödliga skott mot rebellerna, som han hävdad. Rebellerna dödades med olika vapen, inget av dessa var Marcal.

Angelita Pires friad

När presidenten gav sin första intervju efter att ha blivit skjuten, så var han snabb med att peka ut australiskan Angelita Pires. Han anklagade henne för att ha undergrävt hans ansträngningar att sluta fred med hennes älskare, rebelledaren Reinado. Ramos-Horta kallade inte Pires för hjärnan bakom attacken, men tror att hon egade Reinado och hans män in på en våldsam väg.

Den australiska regeringen, som betalat Pires försvar, var också tyst lättad. Om en australisk medborgare

hade blivit fängslad i ett fall med så svaga bevis, skulle det ha utsatt de diplomatiska banden för svåra påfrestandningar.

Domstolen godtog dock inte försvarers hypotes att Reinado och hans män lurats till Dili för att avrättas. Försvaret hade också krävt att åklagarna frisläpper fotografier från obduktionerna av de dödade. Pires försva-

rare, den australiske advokaten Jon Tippett, hade heller inte fått sin begäran om att ögonvittnen, rättsobducenter och brottsplatsundersökare skulle höras som vittnen tillgodosedd.

Varken brottsplatsutredarna, Ramos-Horta eller Gusmão vittnade i rätten.

Tommy Pollák

Grundstenen för Hera-kraftverket lagd

President José Ramos-Horta lade den 15 januari 2010 grundstenen för ett oljekraftverk i Hera på Östtimors nordkust öster om huvudstaden Dili. Det var som vanligt vid sådan tillfällen ett stort arrangemang med deltagande av många dignitärer, bland andra premiärministern, Xanana Gusmão, och parlamentets talman, Fernando "La Sama" de Araújo, och vanliga medborgare.

Redan på hösten 2008 undertecknades ett kontrakt mellan Östtimors regering och bolaget China Nuclear Industry 22nd Construction Co. Ltd. Projektet omfattar efter justeringar i slutet av 2009 två stora kraftverk i Hera/Manatuto (120 MW) och Betano/Same (60 MW) samt ett högspänningsnät för 110 kV på 630 kilometer (Efter justeringen ska spänningen troligen bli 150 kV och längden utökas till drygt 700 km.) som ska täcka den största delen av landet. Transformatorstationer för 110/20 kV planeras i Dili, Manatuto, Baucau, Lospalos, Viqueque, Same, Suai, Maliana och Liquiçá. Kontraktet är totalt på 360 miljoner USA-dollar av vilka 91 miljoner är för kraftverken och återstoden för ledningar och transformatorstationer. Tre miljoner dollar per år (under fem år, totalt 15 miljoner) är avsatta för förvaltning och drift samt utbildning.

Kraftverken var ursprungligen planerade att bli begagnade verk, som drevs med tungolja. Detta skulle kunnat innebära stora föroreningar och kritiserades samtidigt som den totala effekten vida överstiger

förutsett behov. Efter justeringen är det två nya generatorer, som kan drivas med gas, diesel eller tungolja som ska byggas. Nu sägs att byggnadsarbetena ska vara avslutade 2011. Det är två års försening och de medel som avsatts för projektet 2009 omfördelades till ett "folköröstningspaket" i samband med firandet av 10-årsdagen av folköröstningen om självständighet den 30 augusti 2009. Parentetiskt vill vi här nämna att, enligt regeringen, paketet skulle ge nya infrastrukturprojekt inom en ram på 70 miljoner dollar. De koncentrerades på att bygga vägar, vatten, avlopp, skolor och andra små till medelstora projekt. Utformningen var avsedd att väcka förtroende för den timoresiska privata sektorn och spä på den etablerade trenden av ekonomisk utveckling över hela landet under 2009:s sista kvartal. Regeringen var nöjd med resultaten: nya arbetstillfällen för timoreser, stimulans av lokala ekonomier, ökad teknisk kapacitet i landsbygdsområden och inspiration för byar att ta tag i och känna stolthet över sina omgivningar. Men kraftig kritik har också uttalats mot paketet för ineffektivitet och korruption vid fördelningen av uppdragen.

Idag är elförsörjningen mycket dålig i Östtimor. Den består av små isolerade nät med dieseldrivna kraftverk. Med stöd från Norge byggs nu ett antal små vattenkraftverk. Det blir ofta strömavbrott, även om läget nu är ganska bra i Dili. Många företag och familjer med pengar har därför egna små generatorer.

Tommy Pollák

Rättsprocess mot guldgruvan Freeport

Bland de ungefär 300 folkstammarna i Västpapua har Amungmefolket, som bor på höglandet, nyligen lämnat in en stämningsansökan mot Freeport Inc. Den lämnades in till tingsrätten i södra Jakarta den 8 mars. Enligt traditionell lag äger stammen 2,6 miljoner ha mark. Sedan 1967 har deras mark exploaterats av Freeport för att utvinna koppar och guld. Gruvan är världens största guldgruva. Kravet i stämningen är skadestånd för användning av stammens mark samt

miljöförstoring och den är riktad till den indonesiska regeringen, Freeport Inc samt Aburizal Barkrie, före detta socialminister i Susilo Bambang Yudhoyos regering. Stamfolket representerades av advokaten Jhonston Panjaitan. Han ska också presentera stammens stämningsansökan mot Freeport för tingsrätten i New Orleans, USA, senare i år. Det sägs att skadeståndskravet är på miljardbelopp.

Hendrik Amahorseja

Prenumerera på Merdeka & ÖsttimorInformation genom att sätta in prenumerationsavgiften 125 kronor på plusgirokonto 1 81 92-5 och ange *Prenumeration*, namn och adress på talongen.

Film om "Balibo five" förbjuds i Indonesien

Tony Maniatys kritikerrosade bok *Shooting Balibo: Blood and Memory in East Timor* blev nyligen filmatiserad med titeln "Balibo" (111 minuter). Tony besökte själv Balibo 1975 och var konsult för filmen. Den skildrar de så omtalade morderna den 16 oktober 1975 på journalisterna Greg Shackleton och Tony Stewart från Australien, nyzeeländaren Gary Cunningham samt britterna Brian Peters och Malcolm Rennie som hade rest till Östtimor för att rapportera om Indonesiens aggressionspolitik. Indonesiens officiella version av händelsen är att de så kallade "Balibo five" föll offer för korseld mellan indonesisk militär och soldater från Östtimors största parti Fretilin och att händelsen är ett avslutat kapitel. Den pensionerade översten Gatot Purwanto, som var vittne till morderna, har dock uppgivit att de berodde på skottlossningen från huset journalisterna vistades i.

Ögonvittnen hävdar att det var regelrätta avrättningar och offrens anhöriga har länge hävdat att den indonesiska versionen, som också Australiens regering anslutit sig till, är en lögn. I filmen skildras händelsen som mord utförda av indonesiska militärer. Även den australiske journalisten Roger East, som reste till Östtimor för att utreda ödet för "Balibo five" och var den ende utländske journalisten i Dili under den indonesiska invasionen den 7 december 1975, då han antas ha blivit ihjälskjutet, är med i filmen. Händelsen uppges vara berättad genom honom (undertecknad har ej sett filmen).

Delade uppfattningar

När filmen i december skulle visas på den internationella filmfestivalen i Jakarta förbjöds den av censuren. För filmens regissör Robert Connolly var förbudet en besvikelse: "Balibo" skulle kunna ha varit ett tillfälle att

avslöja sanningen om vad som hände. Indo-nesiens regering försvarade censurens beslut och kallade filmen för "negativ propaganda". Indonesiens journalistförbund visade den ändå och menade att förbudet var kontraproduktivt. Efteråt visades "Balibo" bland enskilda organisationer och väckte debatt. Även piratkopior visades. I början av januari hade filmen visats för tusentals människor i över 20 städer runtom i Indonesien och överallt väckt stort intresse.

Enligt utrikesministern var anledningen till förbudet att man ville skydda landets internationella anseende. Ministern för kultur och turism hävdade att "filmen diskrediterar Indonesien och dess militär och kan återuppliva gamla sår mellan Indonesien, Östtimor och Australien". Den indonesiska militären uppmanade allmänheten att respektera filmcensurens beslut. Amerikanska East Timor and Indonesia Action Network menar att förbudet är ett tecken på att etablissemangen i Indonesien efter Suhartos fall 1998 hellre vill dölja begångna människorättsbrott och skydda de skyldiga officerarna än att utvidga de demokratiska fri- och rättigheterna i landet. Den indonesiska tidskriften *Tempo* kritiserade starkt förbudet att visa "Balibo", bland annat därför att människor själva kan välja om de ska se filmen eller ej och att modern teknik ändå gör det möjligt att se den.

Visningen av "Balibo" i Östtimor har lett till att krav har ställts på att de ansvariga för morderna ska ställas inför rätta. I Australien har visningen blivit en stor succé och väckt nytt liv i frågan, dock utan att krav väckts på att de diplomatiska relationerna med Indonesien ska brytas.

Gabriel Jonsson

Religiös intolerans i Indonesien

Indonesien är världens fjärde folkrikaste land med cirka 240 miljoner invånare. Omkring 90% av befolkningen har islam som religion. Under diktatorn Suhartos regeringstid (1966-1998) stiftade man en lag om vilka religioner som skulle vara tillåtna i landet. Då kom man fram till att bara fem religioner - islam, buddism, hinduism, katolicism och kristendom - skulle accepteras. Med "kristendom" menar man här protestantismen och dess olika sekter.

Mot slutet av 1980-talet uppstod massrörelser som ordnade demonstrationer och protester mot Suhartos regim i hela landet. Folket krävde "reformasi" (reformation). Dessa massaktioner och de svåra ekonomiska problemen Indonesien hade, ledde till att general Suharto tvingades att avgå som president. Unge-

fär ett år senare hölls allmänna demokratiska val. Abdurrahman Wahid (mera känd som Gus Dur) valdes indirekt till landets president. Under sin korta tid vid makten ändrade han lagen om tillåtna religioner genom att officiellt tillåta Kong Fu Chu, som är religionen för de flesta kineserna i Indonesien. Den grundades i samband med kinesisk immigration för hundratals år sedan.

Religion och utrikespolitik

I sitt anförande i FN:s generalförsamling i september 2008 sade Indonesiens utrikesminister Hassan Wirajuda bland annat att antalet muslimer i världen uppskattas till 1,1 miljarder människor. Han underströk att en reform av säkerhetsrådet med 15 medlemmar i borde göras. Rådet behöver en annorlunda sammansättning och en

bredare geografisk fördelning. Enligt honom saknar rådet demokrati och förmår inte att möta utmaningar på ett adekvat sätt.

Vidare sade han att en riktig demokratisering av rådet också betyder en rättvis maktfördelning bland dess medlemmar. Följaktligen skulle världens stora civilisationer vara proportionellt representerade. I och med att det finns 1,1 miljarder muslimer i världen måste de vara representerade i säkerhetsrådet, om det ska bli riktigt demokratiskt.

Demokrati med intolerans

Indonesien nämns ofta i medierna som ett demokratiskt land, eftersom det sedan 2004 hålls allmänna val vart femte år och landet har relativ pressfrihet. Men om det gäller demokrati på grundval av respekt för mänskliga rättigheter, kan man konstatera att det är inte så demokratiskt, eftersom det till exempel ofta sker attacker mot kristna minoriteter och deras gudstjänstbyggnader. Dessa handlingar är inte bara begränsade till kristna utan drabbar också Ahmadiyah, en muslimsk sekt som grundades av Mirza Ghulam Ahmad i Indien. Det sägs att han 1882 fick sin första uppenbarelse från Gud att reformera världen.

Omfattningen av attacker mot kristna kan man se i följande tabell, som anger antalet kyrkor som bränts ned, vandaliserats eller tvångsstängts sedan landet proklamerade sin självständighet den 17 augusti 1945.

Regering	Period	Förstörda/ stängda kyrkor
Sukarno	1945-09-17-1967-03-07	2
Suharto	1967-03-08-1998-05-20	456
Habibie	1998-05-21-1999-10-20	156
Gus Dur	1999-10-21--2001-07-23	232
Megawati	2001-07-24-2002-09	39

Källa: *Beginilah Kemerdekaan Kita (Är det vår frihet)*, red: Dr Med Paul Tahalele & Drs Thomas Santoso, förlag FKK, Surabaya.

Ett annat exempel är när det skickas beväpnade medlemmar ur olika radikala muslimska grupper, såsom organisationen Laskar Jihad Sunnah Wal Jamaah under ledning av Jaffar Umar Thalib (veteran från kriget mot Sovjets armé i Afghanistan), den före detta armégeneralen Rustam Kastor till östra Indonesien, till den centrala delen av ön Sulawesi (Indonesia's Dirty Little Holy War", *Time*, den 10 december 2001) och till Moluk-kerna för att kriga mot den kristna befolkningen 1999-2003. De skickades dit under svepskålet att försvara muslimer mot attacker från kristna.

Dessa grupper fick stöd från bland annat personer inom regeringen och militären. Några av dem är den nuvarande presidenten Susilo Bambang Yudhoyono

(SBY) som då var politik- och säkerhetsminister samt den nuvarande ministern utan portfölj, den tidigare armégeneralen Said Silalahi som då var befälhavare för Brawijajas armédivision på östra Java (SBY:s stöd till terrorhandlingar kan man se på:

<http://youtube.com/watch?v=5L-9HcTbles>).

I maj 2005 deltog SBY och vice-president Yusuf Muhammad Kalla (YMK) i Indonesiens muslimska råds (MUI) nationella kongress. SBY höll tal på kongressens öppningsceremoni och YMK på avslutningsceremonin. Kongressen utfärdade en *fatwa* (religiös bestämmelse) till sina muslimska troende att inte hälsa de kristna på deras religiösa högtidsdagar, såsom jul och nyår. Kyrkor har inte bränts ned under de senaste åren, men istället händer det att kyrkor tvångsstängs - ofta på västra Java. Olika metoder användas för att stänga kyrkor, till exempel genom att lokal befolkning demonstrerar och kastar sten under gudstjänster.

En av de muslimska organisationer som ofta tar ledningen i demonstrationer för att stänga kyrkor är Front Pembela Islam (FPI) - Muslimska försvarsfronten. Om det finns polisenheter i närheten, gör de ofta ingenting för att förhindra demonstrationerna eller för att upphäva vägblockeringarna, så att de kristna ska kunna gå till sina söndagsgudstjänster.

I områden nära Jakarta där kyrkor tvångsstängts har de kristna för att kunna utföra sina gudstjänster hyrt lokaler i köpcentrum. Det sägs bland annat vara ett sätt att undvika störande demonstrationer från muslimska fundamentalister och deras anhängare. Det finns bestämmelser för att bygga kyrkor. De kallas "treministerbestämmelsen" (2004-10-29). Bestämmelsen innebär att i områden med en muslimsk majoritet måste det finnas minst 60 kristna familjer för att få bygga en kyrka eller ha en kyrka. Om man håller gudstjänst hemma med sina bekanta eller vänner och släktingar som bor i närheten av ett sådant område riskerar man att utsättas för stenkastning mot huset och demonstrationer. Om man inte upphör med hemgudstjänsten återstår tvångsvräkning, även om huset är privat egendom från generation till generation. Det vanliga argumentet mot kristna hemgudstjänster är att de kristna försöker omvända muslimer till att bli kristna. Ett annat argument är att de kristna sprider hedniska budskap.

Den 11 mars 2007 tvingades FPI att stänga den kristna teologiska högskolan Setia på östra delen av Jakarta. Den hade 1.200 studenter från olika delar av landet och hade varit verksam i 17 år. På skolans mur skrevs graffiti: "Tutup kampus Setia atau mati! Setan pergilah ke neraka!" ("Stäng collegeområdet eller död! Satan går till helvetet").

Det sägs att från 2005 till 2009 under Susilo Bambang Yudhoyonos och Muhammad Yusuf Kallas regering har 156 kyrkor stängts. Det sker med regimens kännedom, Den 23 augusti 2005 rapporterade Andreas A Yewangi, ordförande för Indonesiens Kyrkors

Enhetsorganisation, till presidenten att mellan 2004 och 2005 hade på västra Java, bland annat i städerna Bandung, Garut och Purwakarta, 23 kyrkor tvingats stänga. Reaktionen från regeringen verka vara kall.

Värt att notera är att förutom de kristna drabbas också den muslimska sekten Ahmadiyah. Deras moskéer demoleras, byar attackeras och bränns ner eftersom det sägs att den här sekten inte är förenlig med islams värderingar och att det är engelsmännens skapelse.

Enligt *Center for Study of Religion and Culture* vid det nationella muslimska universitetet Syarif Hidaullahs undersökning, som publiceras i tidskriften *Majemuk*, januari-feburi 2008, är 70% av indonesiska muslimer intoleranta mot andra religioner och grenar som inte överensstämmer med islam (t ex Ahmadiyah). I intervjun med den muslimske ledaren Abubakar Bayasir som publicerades i tidskriften *National Geography*, oktober 2009, sade han bland annat att islam inte är förenligt med demokrati.

Hendrik Amahorseja

Omfattande korruption i Indonesien

När den före detta armégeneralen Susilo Bambang Yudhoyono (SBY) blev vald till Indonesiens president 2004 förväntade man sig att kampen mot korruption skulle göra stora framsteg. En kommission mot korruption bildades, men under SBY:s fyra första år gick kampen mot korruptionen i snigelfart. Höga tjänstemän inom kommissionen och rättsväsendet var inblandade i korruptions- och mutskandaler. I början av hans andra mandatperiod verkar inte situationen vara bättre.

I Transparency International Corruption Perception Index (CPI) för 2009 ligger Indonesien på plats 111, det vill säga bland de mest korrupta länderna såsom Kiribati, Mali, Togo, Djibouti och Egypten som har CPI 2,8. CPI anger graden av korruption i ett lands offentliga sektor.

Indonesien mest korruperat

I en rapport som nyligen gavs ut av det i Hong Kong baserade Political and Economic Risk Consulting (PERC) anges på grundval av en omröstning av exekutiva affärsmän i Asien vilket land som är det mest korruperade i Asien-Stillahavsregionen. Indonesien placeras i toppen på listan och följs av bland annat Kambodja, Vietnam och Filippinerna. Efter att rap-

porten hade utgivits publicerade *Forbes Magazine* den 10 mars en lista över världens miljardärer och bland dessa finns två indonesiska medborgare. Indonesien har nu sammanlagt sju stycken dollarmiljardärer.

Tidningen *Java Post* skrev den 6 mars om president SBY:s, vicepresident Boedionos och tio ministrars rikedomar. Presidentens uppgick i maj 2009 till 6,84 miljarder rupiahs (Rp), det vill säga plus 246.349 dollar, och i november hade den ökat till 7,81 miljarder rupiahs, en ökning på 269.700 dollar. För vice-president Boediono hade rikedomerna ökat ungefär sex gånger mer än för presidenten, det vill säga 22,6 miljarder rupiahs i april 2009. (1 dollar är ungefär Rp. 9.400.)

Elitens ökade rikedom innebär inte att fattigdomen bland befolkningen minskar. Enligt officiell information (Berita Resmi Statistik no. 47/IX/1 Sept) om fattigdomen mellan 2005 och 2006 hade den ökat med 3,95 miljoner människor - totalt var det 35,10 miljoner. Den indonesiska nyhetsbyrån Antara meddelade den 14 mars i år att enligt socialminister Segaf A Jafri finns det 5,4 miljoner gatubarn i Indonesien. Vissa bedömare säger att det verkliga antalet är dubbelt så högt.

Hendrik Amahorseja

Förbjudna böcker

Att Indonesien förbjuder visning av dokumentär- eller semidokumentärfilmer, som har känsliga politiska anknytningar till situationen i Indonesien, på filmfestivalen i Jakarta, bland annat filmerna *Black Road To Aceh* av William Nessen, frilansjournalist från USA, eller den senaste filmen från Australien, *Balibo Five*, är nog känt, men att böcker förbjuds är det förmodligen inte många som känner till, därför att Indonesien i internationella media beskrivs som ett demokratiskt land med pressfrihet.

Den indonesiska högsta åklagarmyndigheten har den 22 december 2009 bland andra förbjudit följande böcker:

1. *Kyrkans ger det förtryckta folket röst: Lidandet, blodspillan och guds tårar i Västpapua måste stoppas (Suara Gereja Bagi Umat Tertindas: Penderitaan, Tetasan Darah dan Cucuran Air Mata Tuhan di Papua Barat Harus Diakhiri)*, författad av Socratez Sofyan Yoman, baptistkyrkans ordförande i Västpapua.
2. *Att avslöja Cikeas bläckfisk: Bakom Bank Centuryskandalen (Membongkar Gurita Cikeas: Di balik Skandal Bank Century)*, författad av Dr George Junus Aditcondro, sociolog, tidigare verksam på Newcastle University, Australien. Om Bank Century har vi skrivit tidigare i nr 42-

43 december 2009, sidan 16.

3. Indonesiska översättningen av boken: *Pretext for Mass Murder: The September 30 Movement and Suharto's Coup d'etat in Indonesia*, författad av: Assist Prof Dr John Roosa, University of British Columbia, Canada. Den indonesiska titeln är *Dalil pembunuhan masal, gerakan 30 September dan kudeta Suharto*.

4. *Lekra bränner inte böcker (Lekra Tak Membakar Buku)*, författad av Muhidin M Dahlan och Rhoma Dwi Aria Ylianti.
5. *6 vägar till Gud (6 Jalan Menuju Tuhan)*, författad av Darmawan.

Hendrik Amahorseja

Kelly Kwaliks död

Kelly Kwalik var en av ledarna för Västpapas befrielseorganisation OPM. Han var också OPM:s militärbefälhavare i Västpapua. Han var en av de papuaner som hade efterlysts av den indonesiska militären, inte bara på grund av att han var OPM-ledare, utan också för att han var anklagad som ansvarig för olika incidenter med skottlossning i höglandet och attacker mot USA:s guldgruva i Freeport.

Den 16 september 2009 blev Kelly skjuten och tillfångatagen av den speciella indonesiska polisenheten i Gorong-Gorong nära staden Timika. Enligt polisen var

Kelly beväpnad och försökte rymma från polisen som omringade hans gömställe. Kelly dog på Timikas sjukhus. Inför begravningseremonin, som ägde rum i den lokala parlamentsbyggnaden, hade hans familj begärt tillstånd av myndigheterna få att hissa den nationella papuanska flaggan "Morgonstjärna", men begäran avslogs. Begravningsceremonin leddes av Timikas katolske biskop John Philip Sakil. Kort tid efter Kellys bortgång utsågs Jack Kemong till OPM-befälhavare.

Hendrik Amahorseja

Fortsättning från sidan 3

"Priserna på varor och basvaror föll dramatiskt, priset på olja föll från ett högsta pris på 145 dollar per fat i juli 2008 till 30 dollar per fat i december 2008. Detta massiva prisfall har påverkat våra oljeinkomster 2009. ... det sjunkande värdet på USA-dollar påverkat värdet av vår oljefond, som huvudsakligen består av amerikanska statsobligationer." ...

"Mellan 2002 och 2006 var vår ekonomi dålig och vi hade negativ tillväxt. Extrem fattigdom ökade i Östtimor från 38% av befolkningen 2001 till 49% 2007." ...

"Regeringen ger vårt folk värdighet genom pensioner till veteraner liksom till våra äldre och sårbara medborgare. 2009 kostade pensionerna 38 miljoner dollar och 2010 kommer de att kosta 52 miljoner och stödja ännu fler timoreser." ...

"Ibland räcker ord inte till, så låt mig ge några siffror. 2008 var vår ekonomiska tillväxt den näst högsta i världen med över 12%. Denna positiva utveckling fortsatte 2009 med en prognostiserad tillväxt mellan 7 och 8%. Och vi vet att vi behöver vidmakthålla en årlig tillväxt på åtminstone 8% för att lyfta vårt folk ur fattigdom."

"Ett starkt mått på den privata utvecklingen är att inkomsten av företagsskatten ökade med 50% mellan 2007 och 2008 - trots skattesänkningen som genomfördes i mitten av 2008." ...

"2008 var regeringens utgifter 439,9 miljoner dollar. Och till och med den 17 november i år hade regeringen gjort av med 478,1 miljoner. Det visar den växande professionalismen och våra anställdas ökade kapacitet att säkra att i budgeten avsatta medel blir till effektivt

till folket levererade tjänster." ...

"Budgetprognosen för 2010 förutser den östtimoresiska statens totala utgifter till 637 miljoner dollar."

"Det är en minskning med 44 miljoner, eller 6,9%, från 2009-års budget. Det beror på en engångskostnad i budgeten för 2009 för F-FDTL:s patrullbåtar, vilka kommer att övervaka våra territorialvatten och bekämpa olagligt fiske, samt kostnaderna för det framgångsrika återvändandet av internflyktingarna." ...

"2010 kommer utgifterna för den offentliga sektorns löner att förbli stabila med en ökning från 94 miljoner 2009 till 98 miljoner 2010. Denna lilla ändring kommer av en löneökning på 8% inom utbildningsväsendet med införandet av nya karriärvägar för att förbättra kvaliteten på lärandet.

Utgifterna för varor och tjänster kommer att sjunka från 247 miljoner 2009 till 208 miljoner 2010 med en minskning på 23 miljoner av kostnaden för risimport.

De mindre investeringarna kommer att minska från 38,1 miljoner 2009 till 29 miljoner 2010. Detta beror till största delen på en minskning av bilinköpen och inköpen av traktorer för jordbruket i och med att regeringen byter sitt fokus till att förbättra och utöka odlingstekniker och produktivitet.

Ytterligare 10 miljoner kommer emellertid att ställas till förfogande för tung utrustning för att bistå regeringens infrastrukturprojekt.

Viktigt är att regeringen fortsätter sina investeringar i infrastruktur med att avsätta 216,8 miljoner för investeringar. Det kommer att finansiera ett brett program med offentliga arbeten på vägar, broar, kraft, vatten ut-

bildning och hälsoprojekt.” ...

”Den uppskattade bärkraftiga inkomsten, som utgör 3% av våra oljetillgångar, prognostiseras för närvarande till 502 miljoner dollar för 2010. I slutet av året förväntas oljefonden vara 5,27 miljarder dollar och i slutet av 2010 förväntas den ha ett värde av 6,16 miljarder.” ...

”2010-års budget tar upp 217 miljoner för investeringar som omfattar:

- 73 miljoner för väg- och broprojekt

- 68 miljoner för elektricitet och kraft
- 11 miljoner för projekt för rent vatten
- 10 miljoner för bygge och reparationer av skolor
- 10 miljoner för sjukvårdsinrättningar
- 7,7 miljoner till turismprojekt och kooperativ
- 2,2 miljoner för rättsvårdande inrättningar, särskilt på landsbygden
- 2,9 miljoner för projekt att förbättra jordbrukets produktivitet.” ...

Tommy Pollák

”Acehs önskade fredspresent”

I Aceh, där 98% av de fyra miljoner invånarna är muslimer, pågår en politisk dragkamp mellan ortodoxa muslimer och moderata krafter. Straffrättsliga sharialagar infördes 2002, eftersom centralregeringen i Jakarta ansåg att de religiösa lagarna skulle minska viljan till självständighet. I september 2009 antog regionparlamentet hårda sharialagar: äktenskapsbrott innebär stening till döds och homosexuella handlingar bestraffas med 100 piskrapp. Alkohol förbjuds även för icke-muslimer, vilket gör det omöjligt för kristna att ta emot nattvarden. Religiöst utbildade åklagare och domare ansvarar för rättstillämpningen i särskilda sharia-domstolar.

Sharialagarna har kallats ”Acehs önskade fredspresent”, men eftersom guvernören Irwandi Yusuf, som en gång tillhörde *Rörelsen för ett fritt Aceh* (GAM) ledarskikt, vägrar att underteckna lagarna, har de ännu ej trätt i kraft. Strikta sharialagar kan nämligen leda till att internationella givare ej ger stöd och ekonomin är alltjämt beroende av givarna. Acehpartiet, som blev största parti i 2009 års val med 33 av 69 mandat i regionparlamentet, är bundet av löften som GAM gav under kriget om att införa ett religiöst rättssystem. Tack vare ambitionen att införa ett islamiskt styre lyckades GAM vinna stöd hos de mäktiga andliga ledarna och öppna moskéerna som rekryteringsbas för den väpnade

kampen.

Efter krigsslutet 2005 har de islamiska lagarna och shariapolisen fått allt större betydelse i människors vardag. Kritikerna av den religiösa ordningsmakten menar att den uppmuntrar social kontroll, mobbstyre och rättsliga övergrepp. Enligt människorättsorganisationer är spontana bestraffningar ej ovanliga.

Svårt läge nu

På grund av krig och isolering är befolkningen i Aceh misstänksam mot främlingar. Det gäller i synnerhet javaneser, eftersom de flesta soldaterna under kriget kom från Java. En annan konsekvens av kriget är att GAM-soldater har svårt att återanpassa sig till samhället till följd av svåra minnen, däribland handlingar de begick under kriget. Hjälporganisationerna, som kom till området efter tsunamin, håller fem år senare på att lämna området. En uppfattning är att de bidrog med värdefull hjälp efter tsunamin och därefter byggt upp infrastrukturen. Å andra sidan finns det de som menar att biståndspengarna efter tsunamin skapat en ekonomisk bubbla som nu riskerar att spricka.

Gabriel Jonsson

Källa: ”Aceh vid vägskäl: Med freden kom sharialagar som islamister nu vill skärpa,” *PAX*, nr. 1, 2010.

Kvinnorna och generalerna

Den kända dokumentärfilmaren Maj Wechseldmanns nya film, *Kvinnorna och generalerna*, som hade premiär den 4 februari 2010 på Göteborgs filmfestival, handlar om Indonesien. Utgångspunkten är en grupp äldre kvinnor, tidigare politiska fångar - *tapol* - med anknytning till en föga känd händelse, som utlöste general Suhartos kupp för att ta makten 1965.

Kvinnorna var medlemmar i den av Suharto förbjudna kvinnorörelsen Gerwani. Rörelsen arbetade främst med alfabetisering på landsbygden. Av den miljon som mördades i samband med kuppen var Gerwani-kvinnorna bland dem som råkade värst ut. De våldtogs

och torterades innan de mördades.

Till grund för filmen ligger professor Saskia Wieringas bok *Sexual Politics in Indonesia*.

Filmen tar också upp Indonesiens 24 år långa ockupation av Östtimor med morderna i Balibo på fem utländska journalister och Santa Cruz-massakern i Dili, som krävde fler än 150 dödsoffer, bland annat.

Läs mer på filmens svenska webbplats, <http://www.kvinnornaochgeneralerna.se/>, och se till att Du ser filmen. Den kommer att visas i tv av SVT.

Tommy Pollák

B

Porto betalt

Avsändare:
Östtimorkommittén
c/o Pollak
Wiboms väg 12
171 60 SOLNA

Kom ihåg att anmäla adressändring.

Inbjudan till årsmöten

Föreningen ett Fritt Papua och Östtimorkommittén samordnar sina årsmöten.

Årsmötena hålls onsdagen den **14 april** på **Slottsvägen 2 i Solna**, en Stockholmsförort, nära Haga Norra.

Du kan komma dit med T-bana till Solna C och därifrån ta buss 513 kl 18:14 respektive 18:44 till Kolonnvägen eller pendeltåg till Solna station, buss 70 (Solna station), 156 (Kolonnvägen), 177 (Solna station), 508, 509 (Solna station) eller 515 (Kolonnvägen).

Föreningen ett Fritt Papua:s möte börjar kl **18:30** och **Östtimorkommitténs** kl **19:00**.

Kom och hör Kerstin Lindberg och Margareta Koltai från Sida tala om Sveriges nya samarbetsprogram med Östtimor och berätta från besök i Östtimor.

För att spara har föreningarna inte skickat ut andra handlingar än förslag till dagordning före årsmötet. Kontakta respektive ordförande Hendrik Amahorseja, 08-732 6260 och Gabriel Jonsson, 08-33 62 47, eller Tommy Pollák, 08-27 24 27, om Du vill ha handlingarna före mötet.

Handlingarna till Östtimorkommitténs årsmöte finns också på kommitténs webbplats.

Motioner lämnar Du till styrelserna i föreningarna senast den 7 april. Adresserna hittar Du på sidan 2.

Välkomna!

